

+ SYNODICA
BENEDICTI HERBE-
STI NEAPOLITANI, CA-
NONICI ECCLESIASTAE
E. C. POSNANIENSIS,
ORATIO.

Habita est in Synodo Dioecesana,
per Reuerendissimum in Christo Pa-
trem, D. ADAMVM KONARSKI, Epie-
scopum posnaniensem, conuocata: ad VII.
Calendas Nouemb. Anno Domini
1554.

Cim. O. 493

Illumina oculos meos: ne vnquam
obdormiam in morte.
Psal. 12.

NISSAE SILESIO RVM,
Excudebat Ioannes Cruciger

S. W. 797

Bibl. J. 86.

STANISLAUS VVARSKI
SCHEVVICKI, CANCELLARIUS
Ecclesiæ Posnaniensis &c. Fratribus
in Christo charissimis S. D.

Non est abbreviata manus Dominis
vt saluare non possit. Quæ enim ad
vniuersorum salutem pertinebant; Spi-
ritu sancto duce & authore, præclare
sunt absoluta & perfecta. quo nomine,
Deo gratias agimus sempiternas. Reli-
quum est; vt nos quoq; salui esse, & re-
medijs vti, velimus. Nam verissimè di-
xit Basilius ille Magnus: Μὴ γὰρ θεὸς ἀλλήλων,
καὶ οὐδὲς ὑποσπᾷ αὐτῶν. Valete.

Vnice Nate Dei, nostræ spes summa salutis,
Audi seruatorum gemitusq; precesq; tuorum.
Sponsa petit, sancto quam sociere iungis & ornat,
Sponse, tibi illius tandem miserare dolores.
Nam varijs morbis, duplici quoq; peste laborat:
Vltima, ni præsens uenias, (ah) funera cernit.

SYNODICA B. HERBESTINEA- POLITANI

ORATIO,
in hæc Evangelij verba:

Domine descende prius, quàm mo-
riatur filius meus.

ÆRVmnis pressus, et in angustias **EXORDI**
coniectus Rex David, ad Dei præsidii
um confugere solet: Reuerendissime
Præsul, Patres reuerendi, vósque cæteri
venerabiles Sacerdotes: ad Dominum
inquam Deum Rex David, idémque Pro-
pheta, in periculis cōfugit. Nam eius **Exordij**
hæc verba sunt, varijs modis in Psaltes **positio,**
rio repetita: Ad Dominum, quum tri- **psal. 11**
bulacer, clamaui. Rectè sanè David,
nullum sibi certius auxilium ferri posse
A **ij** creoidit;

Ratio. credidit : quàm quod ab ipso Deo proficiscitur. quem vt maiore fiducia nos itidem inuocemus, nostrasq; necessitates ei firmiore spe commendemus : ecce vobis, Fratres charissimi, qua nos ad se inuitat, certissimam ipsius Dei promissionem : Inuoca me in die tribulationis : et eruam te ; et honorificabis me. Ac solet quidem illud, in rebus humanis, diligenter obseruari ; vt, quantò grauioribus afficiamur incommodis, tantò firmiora nobis auxilia comparemus. itaq; quum nihil fortius Deo, non modò esse ; sed ne fingi quidem cogitariue possit : is vnus Sanctis omnibus, qui aliquas accipiebant calamitates, tutissimum semper fuit propugnaculum. Ad Dauidem Regem quod attinet : nullus nostrum de ipso dubitat : quin is singulari Diuina defensione, ex manibus suorum inimicorum, semper fuerit ereptus : siue Saul
 lem

Ratio.
sal. 89.

O R A T I O.

lem Regem, capitalem eius hostem; siue
 impiam et sceleratam Philistæorum gē-
 tem; siue perfidā improbi Absalomi cō-
 iurationē, spectes. Quis non crederet,
 actum fuisse cum Dauide; postquam à
 Ziphæis proditus, in modum coronæ
 cinctus fuit, ab exercitu Regis Saulis, in
 monte deserti Maon: certè et Dauid
 ipse (vt scriptura testatur) desperabat;
 se posse euadere à facie Saul: nisiq; Do-
 minus ei, sibi constanter fidenti, tunc
 succurrisset; viuis et captus Dauid, in
 manus Saulis inimici, profectò venisset.
 Agnouerat namq; et Saul, agnouerat et
 confessus fuit; Deum pro Dauide puga-
 nare: posteaquam profligatis Philistæ-
 is, cum tribus millibus electorum militū
 Dauidem iterum persequeretur et apud
 oram chlamydis abscissam, vita se do-
 natum esse videret. Quòd si crudelis et
 iniquus Saul fatetur; à Domino se tra-
 ditum

ditum fuisse in manus Davidis: quid pos-
 tamus Davidem ipsum esse dicturum?
 cuius omnes sui liberationes acceptas re-
 laturum? Dominus, inquit, salus mea
 est: quem timebor? Dominus protector
 vitæ meæ: à quo trepidabo? Si consis-
 tant aduersum me castra: non timebit
 cor meum: si exurgat aduersum me præ-
 lium: in hoc ego sperabo. Fortis erat
 Saul hostis contra Davidem, sexcentos
 tantum viros secum habentem: nō mi-
 nor tamen Philistæorum, cum quibus
 multa gessit et varia bella, fortitudo fuit:
 quibus ille omnibus deuictis, hoc ad
 extremum Deo cecinisse legitur Epinia-
 cion: Diligam te, Domine, fortitudo
 mea: Dominus firmamentum meum, et
 refugium meum, et liberator meus: De-
 us meus adiutor meus: et sperabo in eū:
 Protector meus, et cornu salutis meæ, et
 susceptor meus: qui me ereptum de ini-
 micis

28.

Exem-
m.

17.

micis meis fortissimis, in latitudinem ex-
 duxit. Sed facilius manifestos euitamus
 et vincimus hostes; à domesticis cauere,
 et domesticorum coniurationem effus-
 gere, difficilima res est. Quàm grauis
 et valida coniuratio facta fuit, contra
 Dauidem patrem à filio ipsius Absalo-
 mo; Regum testatur Historia verissis-
 ma. Coactus enim erat, subitis perter-
 ritus malis, regiam suam Ierusalem re-
 linquere: non multis sane armatis, iisque
 imparatis, comitatus, quum Absalom
 fortissimum haberet exercitum, in cam-
 pestribus deserti vagabatur; res tunc
 Dauidis Regis (nam toto corde uni-
 uersus Israël sequebatur Absalom) per-
 ditæ prorsus, hominum iudicio, fuisse
 videbantur. Nouerat quidem Dauid;
 propter peccata sua grauiora, illa sibi pro-
 creata fuisse pericula: non tamen etiam
 tunc, quum iustissimè cuncta pateretur,

III. EXC

2. RE. 15. 6

de præsidio Dei volebat desperare. Est
 enim ad Sadochum Sacerdotem, qui
 cum arca Dei cupiebat ipsum comitari:
 Si, inquit, inuenero gratiam in oculis
 Domini: reducet me: et ostendet mihi
 eam, et tabernaculum suum. si autem
 dixerit mihi: Non places: præstò sum:
 faciat, quod bonum est coram se. Vis
 detis, Fratres charissimi: Davidem
 • Domino Deo se totum committere, in
 eiusque vnus patrocínio spes suas po-
 nere: ad quem etiam, quum nudis pedibus
 et operto capite incederet, Ahito-
 phelisque sapientis prudentiam et consi-
 lia timeret, talia flens verba profudit:
 Infatus, quæso, Domine, consilium
 Ahitophel. Tantum fidebat Deo Pro-
 pheta David: sic ille Rex Israël, quum
 tribularetur, ad Dominum clamauit:
 opemq; illius, misere et grauiter vexa-
 tus, patienter expectauit. Multiplicati
 sunt,

ORATIO.

sunt, (sic aliàs, in eadem causa, alloquitur Dominum) qui tribulant me: multi insurgunt aduersum me: multi dicunt animæ meæ: Non est salus ipsi in Deo eius. Quid autem hîc ego, mi Domine, dicam: quid faciam: ad quem confugiam: cuius propugnationem et auxilium expetam: Tu, Domine, tu susceptor meus es: tu es gloria mea: tu exaltas caput meum. Audite ergo, populi: audite, Sancti: quid ego Dauid fecerim, et quid mihi dederit Deus: ponderate. Nam ego voce mea ad Dominum clamaui: ipse verò Dominus exaudiuit me de monte sancto suo. Quamobrem non saluatur Rex per multam virtutem: et gigas non saluabitur in abundantia virtutis suæ: fallax est equus ad salutem: in abundantia autem virtutis suæ non saluabitur. quemadmodum idem ipse Rex et Propheta, cùm expe-

Comple
psal.

A v rientia

rientia doctus, tùm Spiritus sancti luce
 collustratus, canit. Dominus est: (cres-
 cite, Fratres, Davidi) qui eruit à morte
 animas suorum, super Misericordia sua
 sperantium: hunc vnum adiutorem atq;
 protectorem anima nostra sustinere, ad
 eumq; afflicta semper confugere, debet:
 ad Dominum Deum, quum tribulatur,
 quicumq; clamat: eum nunquam non ex-
 audit Deus. Cur itaq; in æumnis suis,
 non clamabit ad Dominum nostra ma-
 ter Ecclesia: cur opem Dei non implo-
 rabit: cur spem maximam in Deo non
 habebit: Quòd si quando clamandum
 ei ad Dominum fuit: si quando suos
 ipsa filios Deo commendare debuit: ho-
 die profectò debet hysdem verbis De-
 um affari: quibus ille Regulus, quem
 superior dies Dominicus ad imitandum
 nobis proposuit, Dominum Iesum pro
 filio suo compellavit: Domine, descende
 prius,

na & Ec
 lia, quum
 ulatur,
 met ad
 minum.

us ora
 s huius

prius, quàm moriatur filius matris.

XLVII iam annus voluitur, Fratres charissimi: ex quo tempore ingrati ita moriuntur filij Ecclesiæ, non sine magno cordis eius gemitu: vt nullum finem moriendi atq; pereundi facere possent videantur. Non enim substitit in illis nouis dogmatibus Satanas: quæ primum à Martino Lutero, nostri seculi Hæreticorum patre, excogitata sunt: natus est hinc Zuinglius et Calvinus, vterq; ab illo discors: suscitatus et reuixit quodammodo, circùm hanc nostram maximè Posnaniam, Ioannes Hus damnatus: hinc manarunt dissentientes ab omnibus Anabaptistæ, et impijssimè ad extremum (ne plures sectas commemorem) sanctissimam Trinitatem blasphemantes. Non reuocatæ modò sunt ab Inferis, quas olim Catholica damnauerat Ecclesia, Hæreses: sed nouæ etiam multæ,

NARRATIO

Hæreses nostri seculi.

multæ, per quas omnia ferè dogmata et decreta Ecclesiæ turbantur, sunt reperi-
 tæ. qua quidem filiorum Ecclesiæ mor-
 te, quæ propter istas sectas illis immi-
 net, nulla crudelior immaniorquè exco-
 gitari potest. Huc accedit, quòd ma-
 lignitas nostri seculi, et parua rerum coe-
 lestium cura, in Catholicis etiam homi-
 nibus, tanta est; quanta nō fuit vnquam
 fortasse sub hoc, quem his oculis specta-
 mus, clarissimo Sole: quam insuper so-
 la Saluans atq; Iustificans istorum Fi-
 des, et dissoluta omni ex parte in Eccle-
 sijs disciplina, multò laxiorem fecit. Du-
 plex ergo genus mortis, in animis no-
 stri seculi hominum deprehendimus;
 Hæresim, et Peccatum: propter vtrunq;
 deprecandum, illis Reguli verbis ad
 Christum rectè vtitur Ecclesia: Domi-
 ne, descende prius, quàm moriatur filius
 meus. quod etiam nos vt cum ea facere,
 eiusq;

impietate no-
 stri seculi.

cor II.

ORATIO.

et eiusq; clamoris causas expendere, possi-
mus: Spiritus sancti gratiam, nostris
genibus flexis, animisque ad Dominum
Deum erectis, humiliter canentes postu-
lemus.

Veni Sancte Spiritus &c.

Duplicem mortem esse dixi, Fratres
charissimi, alteram ex Hæresi, alte-
ram ex Peccatis, hominibus impendens
tem: vtraq; à nobis vt repellatur: cum
Ecclesia Dominum IESUM rogemus:
Domine, descende prius, quàm mori-
atur filius meus. Mortem hinc non inius-
riâ auersamur, Fratres. propterea quòd
omnium incommodorum longè maxi-
mum est Mors: quam non solum ho-
mines, sed minimus etiam vermiculus,
natura duce, fugit. Quòd si propter
hanc vitam breuem conseruandam, ho-
mines nihil non pati et perferre parati
sunt:

DIVISIO.

Mors quàm
sit gravis.

sunt: quid non est eis faciendum: ne per
 petuis angantur Inferorum cruciatibus,
 in morte illa æterna: Nam mors cor-
 poris, in hominibus sanctis, Vita potius
 quam Mors est: quam longè melior,
 longèq; excellentior, vita comitatur:
 atqui miser Hæreticus, Peccator què im-
 pœnitens Catholicus, finem vitæ suæ
 habet principium horrendarum in Ges-
 henna pœnarum. Felices illos sanè Chris-
 tianos, terquè felices ac beatos: qui
 mortis illius sempiternæ horrorem,
 dum tempus est, expendunt: infelices
 contra nimiumquè miseri sunt isti: qui
 nihil minus, quàm illam mortem decli-
 nare, donec hîc viuunt, student. Hæc
 enim est illa Mors: quæ ardenti igne et
 sulphure plena, Secunda mors dicitur:
 in qua vermis damnatorum non moria-
 tur: et ignis eorum, tenebrosus tamen,
 nunquam extinguitur. Quid ergo,
 Chris

Apoc. 21.

Esa. 41.

Marci 9.

Mat. 22.

ORATIO.

Christiane: putabisne adhuc non cum
 summis animi doloribus, à matre Eccle-
 sia, pro filijs illud dici: Domine, descen-
 de prius, quàm moriatur filius meus:
 Tolle ex visceribus Ecclesiæ charita-
 tem: tolles et animi dolores: manente
 charitate, gemitus quoq; cordis cum ipsa
 manent. Deplorat igitur mortem Hæ-
 reticorum: deplorat et plorantium Ca-
 tholicorum: pro vtrisque Dominum, ve-
 lit filios suos à morte seruare, precatur
 sedulò. Primum enim timet Hæreticis: *I. genus mo-
 th, longè e-
 grauissimu*
 ne isti, qui nostro seculo ab Ecclesia se
 præciderunt, in maiorem, quàm omnes
 alij Hæretici, mortem mittantur. quod
 ex illa Christi sententia, qua Iudæos ho-
 micidas condemnat, non obscurè potest *I. causa.*
 colligi. Nam si omnis sanguis iustus, à
 sanguine Abelis initio facto, in Iudæos
 homicidas redundat: cur non etiam om-
 nes poenæ, quas superiorū ætatū Hære-
 tici

Mat. 23.

tici persoluunt, in istos nostri seculi Ecclesiarum turbatores deuoluentur: Vident, legunt: ab omni Ecclesia Catholica, ab Oecumenicis Concilijs, à Summis deniq; Pontificibus, Hæreses omni tempore anathematizari: sciunt, vident: damnatos olim esse Cerinthos, Ebionitas, Arrios, Nestorios, cum alijs id genus portentis Hæreticorum: sciunt inquam hæc omnia, sciunt: et tamen scire nolunt: vident certè vident, videre (si vellent) possent: et tamen videntes non intelligunt. Mitiore pœna dignus est ille: qui primus patrauit scelus aliquod inauditum: qui verò idem flagitium, pro quo multi sempiterna perferunt tormenta, committit: nœ ille mihi, apud æquissimum Iudicem Christum, in tremendo et formidabili eius Iudicio, seuerissimum vultum Iudicantis aspiciet. Auget etiã pœnas istorum nouiciorum

Euange

ORATIO.

Euangelicorum, infinitus (quas sibi fingere non cessant) opinionum Fidei numerus. eo quod isti, non in vno aliquo dogmate, Catholicis aduersantur; sed consulto ac de industria quodammodo, ut in omnibus rebus aduersentur, in nullaque re conueniant, vnum hoc quæerunt: ut, si quando Satanas suo nomini respondebat, et strenuum se aduersarium Christi Ecclesiæ præbebat; hoc nostro potissimum tempore, quo plus quam vnquam antea solutus est, in diésque magis ac magis soluitur, verè est Satanas: hoc est, nunc Satanas verè est Aduersarius Christianorum. Omnium veterum Hæreticorum maximè pestiferum fuisse legimus Arrium; eaque secta maximè, totum orbem Christianum conuulserat: is tamen non multarum opinionum author fuit; sed Christum tantummodo Iesum, Deo Patri esse ὁμοούσιον negabat.

II causa
grauioris
damnationis
nostri seculi
Hæreticorum,
quàm
superiorum
ætatum.

Arrius.

B

bat.

bat. Idem quoque sentiendum est de Macedonio, Nestorio, Eutyche, Iconoclastis, Oecumenicarum Synodorum iuxta sententia Satanæ traditis: aiebat ille Spiritum sanctum esse creaturam, non Deum: alius duas Personas, in Christo: alius vnam Naturam tantum, fingeat: nonnulli denique, qui hostes facti fuerant Imaginibus, in eis efficiendis erant occupati. Pauca igitur illi noua fingeant: nostri longe plura. Quid enim isti consingere et comminisci non audent? quam Hæresim ab Inferis non excitant? in quot opiniones, vnam fidem non distrahunt? certe si vera essent istorum
 „ variabilia et mutabilia noua statuta:
 „ quod tamen in his rebus, quæ semper
 „ mutantur, et sibi constare non possunt,
 fieri nullo modo potest: sed tamen si
 vera isti (quod sibi temere arrogant)
 scriberent ac docerent: non Ecclesiam
 solam;

Macedonius

Nestorius,

Euty =
ches.

conoclastæ.

Hæreses no-
ri Seculi
ariæ sunt.

solūm; sed Euangelium etiam ipsum,
 παλινοδεν (quod veteri Proverbio
 dicitur) oporteret. Orabatur semper in
 Ecclesia, (quod iam isti non faciunt) pro
 mortuis in Christo fratribus: Aposto-
 licam hanc esse in Ecclesia traditionem,
 etiam discipulus Apostoli Pauli Dio-
 nysius testari potest. quod autem in or-
 rationibus defunctorum, ab Ecclesia te-
 netur; Scripturæ sanctæ minimè aduer-
 satur: secundum quam et peccata remit-
 tuntur, in hoc futurōq; seculo; et sancta
 salubrisq; est cogitatio, pro Defunctis
 exorare. Offerebatur omnibus seculis
 in Ecclesia, aris ac templis incolumibus
 salvisquē, Corporis et Sanguinis Chris-
 ti Sacrificium sacrosanctum: Aposto-
 los idipsum facitasse, quosdam verò a-
 pud altaria cæsos esse, graues Historici
 scribunt. quod utiq; propter illam Scri-
 pturam fit: Tu es Sacerdos in æter-

Palinodia
 Euangelij
 secundum
 Euangelico

Dio. in Ec-
 cle. Hiera-
 Cap. 7.

Matth. 12
 2. Mach. 1

Abdias,
 uita S. M
 thai Ap-
 stoli, &c

B h num,

psal. 109. num, secundum ordinem Melchisedek.
 Ieiunabatur frequenter ab Apostolis,
 virisque Apostolicis, in pane tantum et
 aqua: ordinauerunt illi, et nobis seruand-
 os in Ecclesia deposuerunt, certos dies
 Ieiuniorum: Quadragesima, quartam
 et sextam Ferias: Verbum Dei non so-
 lum Ieiunia: sed delectum etiam cibo-
 rum, in Ioanne Baptista, vino et carni-
 bus abstinente, commendat: et tamen
 nouis Evangelicis, à veteri Euangelio
 multum discrepantibus, propter Deum
 ventrem, Catholica Ieiunia sunt ludus
 et iocus. Quid multa: siue quæ Fidei
 sunt spectes: siue Spem consideres: siue
 Charitatem aduertas: aliter nunc ab istis
 omnia docentur: atq; tradita sunt ab
 Apostolis, ab Ecclesia custodita, et sa-
 crarum testimonijs Literarum com-
 probata. Quapropter si non desunt
 istis Euangelicis exempla Hæreticorum,
 damna-

Canon A-

ost. 63. &c

Mat. 3.

Mar. 1.

Luc. 1.

mplexio

damnatorum ab Ecclesia : cuius sententia se subscripturum, Dominus certò pollicetur : et si in omnibus ferè Catholicis dogmatibus, pergunt esse obstinati Ecclesiae adversarij et hostes : meritò hæc ipsa mater Ecclesia, filiorum utiq; suorum, ex qua illi prodierunt, mortem omnium longè crudelissimam deflet : eamque, donec per tempus licet, apud sponsum suum Iesum, supplex deprecatur : quum ait : Domine, descende prius, quàm moriatur filius meus. Expendit enim ipsa, diligenterque expendit : quàm multæ Christianorum animæ, septem et XL annis, Hæresibus varijs latè per orbem terrarum dispersis, perierint : ac in ignes cruciatúsq; Tartareos, perpetuò illic torquendæ, ad hunc diem usq; præcipitentur. quod utinam non vitio nostro, qui Catholici sumus : neq; culpa et negligentia eorum, qui præsunt Ecclesijs,

II. Genus
Mortis.

deshs, cotingat. Negari namq; non pos-
 test : maiorem partem Catholicorum
 ita nunc comparatam esse : vt ore qui-
 dem profiteantur, se nosse Deum : fa-
 ctis autem pernegent. plures etiam apud
 Ecclesias, suæ fidei creditas, quæ sua sunt
 quærunz pauci, quæ sunt Iesu Christi.
 Quod si vlla fuit vnquam ætas : quæ
 Sacerdotum vitæ improbitate, ab Ec-
 clesiæ corpore se præcideret : nostra
 (heu) infelix ætas, talis profectò esse
 videtur. Quo magis cauendum est no-
 bis, Fratres charissimisz ne cuipiã homi-
 num nos, quos ad ædificationem Chris-
 tus in Ecclesia posuit, scandalo simus.
 Nam quisquis occasionem ruinæ homi-
 ni dedit : hominem occidit : propter
 quem aliquis perit ac moritur : ex eius
 ipsius manibus, sanguis mortui require-
 tur. Non leuem et paruam rem esse pu-
 tate : mala vita et negligentia nostra,
 aliquem

aliquem Christianum facere Hæreticum: qui offenderit aliquem Fidelem, et credenti in Christum causa interitus fuerit: huic expediret, cum molla asinaria, ipsius collo alligata, in profundum maris demergi. Atq; hæc quidem altera est Mors illa: quæ ex Peccato gignitur. Matth. 18.

cuius quidem Peccati tres sunt præcipui fontes. Peccati II
fontes.
1. Ioan. 2.

vt Ioânes Apostolus rectè, in sua docet Epistola. Etenim Omne quod est in mundo: Concupiscentia Carnis est, et Concupiscentia Oculorum, et Superbia vitæ. quæ tria cum aliâs: tum in Diuite epulone, et qui se ab ingressu Cœnæ magnæ excusant, deprehenduntur. Luc. 16.

Quum enim audis, Hominem quendam nominari Diuitem: aut propter iuga Bouum quinque, Cœnam magnam negligi: Concupiscentiam Oculorum agnoscis: id est, Auaritiam, miseram idolorum seruitutem. aphef. 5.

Deinde ubi in-

August. in
sal. 35.

duitur diues Purpura et bysso : aut ad
Villam emptam, quæ videatur, exitur :
Superbiam vitæ, quæ radix et caput
peccati est, et in qua cadunt qui operan-
tur iniquitatem, notari vides. Deniq;
Epulari splendide, an non genio est in-
dulgere et carnis non ad Concupiscen-
tiam Carnis, quæ vocatur Luxuria et
Voluptas, Epulæ diuitis illius splendi-
dæ referuntur: quod vitium ne quis pu-
tet leuius esse primis duobus: quid apud
Cœnam magnam contemptam dicatur,
audiat. Sic enim ibi dicitur: Vxorem
dixi : et ideo non possum venire. Qui
Iuga bouum emit, Villam videt: excusa-
tum se haberi petit : qui verò duxit V-
xorem, et toro se maculauit maculoso,
in carnisquæ turpes delicias se immerfit :
non potest is ad illud cœleste Prandiū,
splendide et opiparè apparatus, villo
peruenire modo. Cur hoc ita fiat:

rogas

ORATIO.

rogas: quia Omne peccatum, quod: cor. 6.
 cunq; fecerit homo, extra corpus est:
 qui autem fornicatur, in corpus suum
 peccat: vt grauissimè scribit ad Corina
 thios Apostolus Paulus. Corpora nos
 tra sunt membra Christi, ac templum
 Spiritus sancti: tollens ergo membra
 Christi, faciam membra meretricis: ab
 sit: inquit Apostolus. Cauendum itaq; Complex
 peccatoru
 trium.
 est nobis, sæpèq; et iterum cauendum,
 ô Sacerdotes: ne sanctam vocationem
 nostram, aut Superbia vitæ, aut Con
 cupiscentia Oculorum, polluat: sed non
 minus etiam hoc cauendum: ne ab hac
 animi et corporis Castitate, quam Ora
 do noster requirit necessariò, in omni
 vita nostra vel transuersum vnguem dis
 scedamus. Miserum nanq; illum, ter
 què quaterquè miserum: quisquis talis
 est: qui propter illecebras carnis turpes
 et breues, sacras et sempiternas amittit

voluptates. ô deplorandum, sed nullis
 lacrymis liberandum, illum homuncionem:
 qui cum istis delicijs suis, de cœlo
 deſcitur: et in Tartara ignea ac tene-
 broſa præcipitatur. Vnum vnum, Fra-
 tres, eſt neceſſarium: hoc inquam vnum
 ſemper eſt à Domino petendum: hoc
 inquirendum: Vt inhabitemus in do-
 mo Domini, omnibus diebus vitæ no-
 ſtræ: vt videamus voluptatem Domini,
 et viſitemus templum eius. Quas tu cre-
 diſ eſſe lætitijs, quot gaudia, in vna Do-
 mini voluptate: quid, et quàm ma-
 gnum, ſuſpicariſ hoc eſſe: Viſitare Tem-
 plum Dei: Permittat in nos quidvis
 potiùs Dominus Deus noſter: quàm vt
 à torrente illo voluptatis eius excluda-
 mur: aut ab vbertate domus Dei, quæ
 mirabiliter inebriat, excidamus: faciat
 hîc ille nos citiùs Lazaros, mendicos et
 vlcerofos: quàm à ianua Regni cœle-
 ſtis,

Luc. 10.

Pſal. 26.

ſalm. 35.

Luc. 16.

Matth. 25.

stis, non agnitos à se, nos repellat. Si
 scires, ô homo : quanta sit infelicitas,
 vitam perdere sempiternam : in qua,
 quod oculus non vidit, auris non audir
 uit, nec in cor hominis ascendit, Deus se
 diligentibus præparauit : hoc inquam
 vnum quanta sit miseria, si tu scires : (scis
 res autem : si crederes Scripturæ, eiusq;
 p̃js Interpretibus) hoc ergo si scires :
 longè grauius tormentum et supplicium
 esse, carere illa felicitate : quàm æternis
 Gehennæ cruciari flammis, facilè tibi
 persuaderes. qua de re ita et verè et gra
 uiter scribit, in Matthæum, Chryso
 stomus : Noui, inquit : plurimos Ge
 hennam tantum pertimescere : ego ta
 men, illius gloriæ amissionem multo a
 marius, quàm Gehennæ, dico esse sup
 plicium. si verò non possum id sermone
 monstrare : nihil omnino mirandum est.
 Neq; enim nouimus illorum beatitudi
 nem

A uita æter
 na exclu
 Summa
 infelicitas.
 1 Cor. 2.

Homil. 2.
 in hæc
 ba? Ig
 ex fruc
 eorum c
 nosc. eos

nem præmiorum: vt infelicitatem, quæ
 ēuenit eorum amissione, scire possimus.

„ Nam et Paulus, qui ista cognita habebat, certissimè nouit: quòd excidere à
 „ Dei gratia, omnium sit grauissimum.
 nos autem hoc tunc discemus: quum ex-
 perimento coeperimus doceri. Sed istud
 ne patiamur: faxis, ô vnigenite Fili Dei:
 neq; experiamur vnquam inæstimabile
 istud horrendumquē supplicium. Quàm
 enim malum sit, illorum bonorum por-
 tione priuari: aperte quidem exprimi
 non potest: tamen (prout mihi possis-
 bile fuerit) conabor atq; contendam,
 exemplis illud vobis facere vel parua ex
 parte manifestum. Fingamus igitur,
 adolescentem aliquem esse mirabilem:
 eundemquē et cunctis florere virtuti-
 bus, et totius tenere orbis imperium:
 tamquē esse virtute conspicuum per om-
 nia: vt vniuersos erga se homines, pa-
 trio

ORATIO.

trio ardere faciat affectu. quid ergo patrem istius, non libenti animo passurum existimatis: ne talis filij priuetur conversatione: quod verò vel paruum, vel grande malum, non esse subitum: modò vt illum videat etiam, atq; illius præsentia perfruatur: Hoc igitur de futura quòq; gloria cogitemus. Neq; enim sic filius patri, etiam si virtutibus mille coretur, desiderabilis est atq; mirabilis: vt coelestium fructus bonorum, ac resolui, et esse cum Christo. Intollerabilem quidem rem esse et Gehennam, quis nesciat: et supplicium illud horribile: tamen si mille aliquis ponat Gehennas: nihil tale dicturus est: quale est, à beatæ illius gloriæ honore repelli, exosumquē esse Christo, et audire ab illo: Non noui vos. Est enim satius, mille fulmina sustinere: quàm vultum illum, mansuetudinis pietatisquē plenum,

num, nos tamen auersantem, videre :
 et illos placidissimos oculos, nequaquā
 sustinentes aspicere nos. Hæc ibi Chrys-
 sostomus, & grauissimè et verissimè.
 Hic iam mihi dicendum et commemor-
 randum esset, Fratres charissimi: quo
 pacto hodie maior pars Mundi, pro-
 pter superbiam vitæ, et Concupiscen-
 tiam Carnis Oculorūque, turpiter sit
 immunda: et quā malè nō pauci, quos
 in Clerum et Sortē suam Dominus co-
 optauit, propter eadem crimina, toto in
 Mundo audiant: sed perpendat modò
 quisque nostrū, sine carituras impiorū
 pœnas, et amittendam Angelorum dul-
 cissimam societatem æternam: eaque
 duo examinet quā diligentissimè: his
 certè duobus expensis et ponderatis,
 si Mundo et Carni nihilo minus ser-
 uire mallet, quā Deo: nihil hoc ho-
 mine stultius, nihil erit stolidius. **Ti-**
mere

omplexio
 mplifica-
 tionis.

ORATIO.

mere Deum, et initium Sapientię et Sa-
 pientia summa est: negligere pręcepta
 Dei, peccatisque propterea inuolui, ex-
 tremum est dementia. Quę quum ita se
 habeant: non sine causa, tam frequentes
 et attentas preces, ad Dominum Iesum
 fundit Ecclesia: vt prius, quā mori-
 antur filiū eius, (quos, tanquam vnicū
 haberet, vnicē diligit) ipse ad eam velit
 descendere. Incommoda perpetua pers-
 petui à Regno Dei exiliū, et intolerabi-
 lia apud Inferos tormenta, optimē ipsa
 propterea nouit: quia credit. Credā-
 mus igitur et nos, Fratres charissimī
 neq; impiam illam impij hominis vo-
 cem, Non requireret peccata Deus, in no-
 stris cordibus dicamus. Adducet Deus
 in iudiciū cuncta quę fiunt, pro omni
 errato: siue bonum, siue malum sit: red-
 det vnicuiq; nostrū secundum opera:
 referet vnusquisq; propria corporis,
 prout

CONCLV
SIO.

psal. 90

Eccl. 120

Rom. 2.

1. Cor.

SYNODICA

prout gessit : siue bonum, siue malum,
 Hæc autem cura atq; sollicitudo, pro
 morientibus Ecclesiæ filiis, ad te potissis
 mum spectat, Reuerendiss. Præsul: qui
 non aliam vtiq; ob causam, Synodum
 hanc Diocesanam tuorum Sacerdotum
 conuocasti : nisi quòd cupias omnes, et
 qui à recto Fidei tramite aberrauerunt,
 et qui volutantur in sordibus peccato-
 rum, à sempiterna morte reuocare. pro-
 pter hæc inquam duo, propter Fidem
 et Mores, Synodus hæc est à te con-
 gregata. Nam quicquid est constitu-
 tum, per organum sancti Spiritus Ca-
 tholicam Ecclesiam, in Oecumenica Sy-
 nodo Tridentina, ad ista duo pertinet:
 his duobus malis, si in Synodo Prouin-
 ciali proxima, occurreretur à uobis, quos
 Deus in Ecclesia sua posuit Episcopis
 occurreretur autem Vita bona, et Do-
 ctrina sana: satisfactum erit votis Cō-
 cilij

ynedorum
 iæc. Caa=
 e 11.

NCILI-
 TRI=
 NT.

ORATIO.

cilij Generalis Tridētini. Etenim post-
quam tota res diligentius examinabi-
tur: ad sanandos pereuntes antequam
moriantur Ecclesiæ filios, Christum ad
nos per Concilium Tridētinum descen-
dere, scietur. eò quòd vox Oecumenici
Concilij, vox est Christi: vox est Spiritus
sancti: cuius Decretis quisquis repu-
gnare ausus fuerit: contra ipsum Spiritum
sanctum sine dubio repugnat. Qui
namq; non audiuerit Ecclesiam: (quam
à Generalibus Concilijs repræsentari,
nemo dubitat Catholicorum) ipsum
Dominum Iesum, ad consummationem
seculi cum Ecclesia manentem, Spiritus
sanctumq; sanctum, Ecclesiæ perpetuum gu-
bernatorem atq; doctorem, non audit:
ideòq; meritò est, sicut ethnicus et publicanus,
ab omnibus reputandus. Quis
(obsecro te) tu es, ô homo: qui resistere
audeas Christo, eiusq; et Patris Spiritui

Concilium
Trident. et
descensus
Christi a
Ecclesia.

Matth. 23

Ioan 14.

Matth. 23

C

sanctos

simile.

sancto: Resistat (quando melius sapere non vult) superbus Hæreticus: à Catholicis Ecclesiæ filiis, procul ista absit cogitatio. Nam quicumq; ingratus esse voluerit huius Dominici ad Ecclesiam descensus, in persona Concilij Tridentinis profectò similis esse videbitur Israël, populo electo, sed parum grato: qui Messiam ad se quamprimùm venire optabat: venientem verò neq; agnouit, neq; recepit. non recepit autem: quia nō talis ad eos, qualem illi habere volebant vênit: volebant diuitem atq; potentem Regem: vênit ille humilis et pauper. Eodem etiam modo non recipit ingratus Hæreticus, ad quod nuper prouocabat, Oecumenicum Concilium: quia non talia, qualia cupiebat, eius Decreta videt: Catholici ne incidant quoq; in istam impiam gratitudinem: omnibus, à quibus ter in Petro requisitum amor

rem

rem requirit Christus, studiosè et accuratè providendum est. Quòd si quis spiam, in Concilium Tridentinum propterea (quod absit) sit iniquior: quòd carnalibus et mundanis eius cupiditatibus, alicubi aduersetur: eius talis est ista indignatio: qualis illius viatoris, quem à periculoso cursu ingratis reuocas, esset. Velit forsitan ille viator rectà tendere in Italiam, Germaniámue: incidit interea in viam, à piratis et prædonibus obsessam: reuocatur à te ab exitio, in tutum iter atq; securum: sed contemnit, tui ingratus beneficij. is itaq; viator, an non gratias potius agere debeat, à periculo se reuocanti: quàm stomachetur: cur nō præstat referre, bonam pro bona: quàm malam pro bona, gratiam? Quid autem prodest homini, si vniuersum Mundum lucretur: animæ verò suæ detrimentum patiatur? Decreto

præoccupatio I.

Matth. 16

scopus De-
retorum
Concilij.

timor Dei.

rum et Canonum Concilij Tridentini is-
scopus est : quem David Propheta, in
Psalmo 33 perscripsit. Venite filij : au-
dite me, inquit : Timorem Domini doc-
cebo vos. Nam hic Timor Dei compa-
rat nobis vitam æternam : et in vita de-
rum æterna, dies videntur vere boni.
Quis autem est homo : qui vult vitam :
qui diligit dies videre bonos : nolitne
quispiam nostrum vitam possidere cœ-
lestem : non æternos dies, absq; vllis
noctibus et periculis, immensa claritate
et securitate plenos, videre quisquã ve-
lit : Quod si tanta sunt præmia Timor-
is Dei : cur non timebimus Deum : si
Timorem Domini docet Concilium
Tridentinum : cur non amplectamur
illud, ad eiusq; curramus oscula : cur non
redamabimus Cōcilium Tridentinum,
viam in cœlum monstrans benignè atq;
peramanter : cur non vitam prius pro-
fundere :

fundere; quàm temere aliquid de Concilio Decretis mutare, parati sumus? Negligit Hæreticus totum; aliqui nostratum forsitan partem suscipiunt: cur non totum potius recipis? quod totum ille reijcit? Quicquid enim ille reijcit, ab Ecclesia Catholica approbatum; bonum id est: non potest nobis malum esse; quod nos ad vitam perducet æternam, et à morte post misera (quod utinam fiat) liberabit. Atque hinc iam secum quisque diligenter consideret; quantum dederit nobis beneficium Deus, Concilio Generali Tridentino feliciter terminato. Quod enim ante annos novèdecim, trium annorum interuallo, non potuerat perfici; et post annos iterum quatuor, biennium durans, finem quoque suum non est consecutum: hoc, superiore anno, duobus annis rebus gravissimis gravissimè tractatis, in magna pace,

Magnum
Dei donum
est, Concilium
terminari.

concordia, et tranquillitate, Deo nobis
 propitio, nos ipsi videmus legitimè con-
 fectum et consumatum. Videte, obse-
 ro, videte Fratres; quàm difficile et
 operosum sit, in hac præsertim Religio-
 nis turbatione, Oecumenicas Syno-
 dos conuocare; difficilius, absoluerè;
 propter quam utiq; causam, Concilium
 Tridentinum prospere absolutum, esse
 debet apud nos Dei gratia singularis.
 Taceo numerum et dignitatem, summa
 cum autoritate coniunctam, quæ Con-
 cilio adfuerunt, personarum; et numero
 certè, et doctrina, et pietate, Pontificis
 Maximi, Cardinalium, Patriarcharum,
 Archiepiscoporum, Episcoporum, et al-
 liorum quàm plurimorum doctissimor-
 um atq; clarissimorum virorum, (quod,
 propter beneficia Dei prædicanda, di-
 ctum esto) Concilium Tridentinum
 cum vetustissimis Generalibus Synodis
 sanctè

personæ
 Concilij.

sanctè certare posset. Sit ergo sacro-
 sanctum apud nos (vt esse dedet) Con-
 cilij Tridentini nomen: omnes illud ea,
 qua decet, reuerentia suscipiamus, vene-
 remur, obediamus. Si verò aliquis ho-
 minum, salutis suæ prorsus immemor,
 audeat totius corporis (mēbrum quum
 ipse sit Ecclesiæ minimum) mentem re-
 probare: quid putas, in seuerò Christi
 iudicio, cuius nunc ad se descensum non
 recipit salutarem, ex ore Iudicis Christi
 is audiet? quid nam putatis? Auertat à
 nobis Dominus horrificam illam horri-
 bilis tunc Iudicis vocem: audiamus tan-
 tummodo nunc eius, quam vult audiri,
 Ecclesiam: benignam quoq; ipsius vo-
 cem, in dextera parte locati, audiemus.
 Moriendum est nobis, Fratres charissi-
 mi, moriendūq; breui: vita hominis
 brevis est, et vapor vmbraq; super ter-
 ram: in imagine profectò pertransit

Præoccupatio II.

Iacob. 4.
 Psal. 10.

C iiii

homo:

Heb. 9.

homo: moriendum autem est incerta
morta hora. Statutum quidem est ho-
minibus, semel mori: sed horam illam,
qua noster Dominus est venturus, ne-
mo homo scit: à morte verò standum
est in Iudicio, aut (quod vtinam nos con-
sequamur) inter oues; aut (quod prohibe-
at Deus) inter hædos.

Matth. 24.

25. &c.

ERORA-
TIO.

us trans-
re solet
atiam.

Quare incumbamus omnes (per De-
um vos oro, Fratres charissimi) in eam
curam: vt descensum ad nos Christi,
non solis verbis; sed corde simul et spi-
ritu, flagitemus. nisi nos descensuro ni-
tentes et puras, in cordibus nostris, pa-
rauerimus mansiones: nos quidem, in-
gratus populus facti, in peccatis nostris
et iniquitatibus moriemur: ipse verò ad
gentem aliam gratiorem, gratiam suam
à nobis ne transferat; valde timendum
est. Expulit magna pars ingratae Ger-
maniae,

mania, Luteranismo amplexa, descendens
 ad se Iesum: suscepit illum gra-
 ta singulari nunc amore Dei feruens, Se-
 disq; Apostolicæ plurimum reuerens,
 India: insingulæ ignotæ, et orbis ter-
 rarum antea incognitus, augustissimum
 illud Lumen, Dei Filium, libens cognos-
 uit. Timendum itaq; est ingrato po-
 pulo: ne ablatum à se Regnum Dei, ali-
 detur genti, fructus bonos faciendi. Certe
 nitis iam, Fratres charissimi: magnis
 quidem, sed adhuc benignis flagellis
 Dei, ad Dominum gratis animis exci-
 piendum, nos prouocari: immisit iam in
 nos Deus duo pessima (vt Ezechiel ait) Matth. 21
plage D
 Iudicia: Gladium, et Pestem: alia duo
 generis eiusdem, Bestias malas et Fas-
 mem, (nisi resipuerimus) se immisurum.
 minatur. quanquam nescio, quæ imma-
 niores esse queant Bestiæ: quàm à quib-
 bus, iam annos fere 50, omnes mordea-
Ezech. 1

mur, multi misere dilaniantur. Nisi ergo conuersi fueritis: omnes simul (ait Christus) peribitis. nisi conuersi fueritis: gladium suum, teste Propheta, Dominus vibrauit; arcum suum tetendit, et parauit illum: et in eo parauit vasa mortis, finem nullum habituræ nunquam.

Est quidem ea praua hominum consuetudo: quod plagas et iram Dei, peccatis aliorum libentius quàm suis, attribuere malunt: sed Deus nullo modo (credite Apostolo) irridetur. Nouit ille corda hominum, renēsque scrutatur: videt cuncta manuum hominis facta. etiam si nos hoc scire nolumus: ipse tamen certò scit; et Bestias malas Hæreticos, et Bellum cum Peste, propter nequitiam hominum, se in nos immittere. Dum nos peccata nostra tacemus: neq; aduersum nos iniquitates nostras confitemur: inueterascunt ossa virtutum nostrarum;

Luc. 13.

Ialm. 7.

Confessio et
nitio peccati.

Ial. 6.

Ialm. 7.

Ialm. 31.

ORATIO.

strarum ꝛ putrescunt et corrumpuntur
 cicatrices conscientiae nostrae. Dicamus
 solum ex animo, cum Dauide: Confite-
 bimur aduersum nos iniustitias nostras
 tibiꝛ Domine: dicamus et illud syncea-
 re, cum filio prodigo ꝛ Peccauimus in Luc. 15.
 coelum et coram te, Pater: remittet ini-
 quitatem peccati nostri Deus: accurrens
 ad nos, stola prima nobis reddita, oscu-
 labitur nos Pater: descendet simul et va-
 nicus ille Medicus generis humani Do-
 minus Iesus ꝛ vt priusquam moriamur,
 ab illo ipso, qui percutit et sanat, cor- Deut. 32.
 poribus animisque sanemur. Vtinam ve-
 rò te Episcopo, Reuerendiss. Praesul,
 illud nobis videre contingat: cuius gra-
 tia nunc Synodi congregantur, et quod
 inter alia praecipitur à Concilio Tri-
 dentino: vtinam videamus aliquando Clerici
les del
esse.
 Clericos, in sortem Domini vocatos,
 vitam morésqꝛ suos omnes ita compon-
 nere:

Concil. nere; vt habitu, gestu, incessu, sermonē;
 id. sess. alijsquē omnibus rebus, nil nisi graue,
 Can. i. moderatum, ac religione plenum, præ
 Reform. se ferant. Nihil enim est; (vt dicitur
 ibidem) quod alios magis ad pietatem,
 ac Dei cultum, assiduò instruunt: quàm
 eorum vita et exemplum; qui se Diuino
 ministerio dedicârunt. qui propterea
 tth. 5. lux sunt Mundi; vt vita sua plebi præ
 luceant: propterea et Sal terræ vocan-
 tur; vt sale Sapientiæ, sanæquē doctri-
 næ, populus ab eis condiatur. Hoc si
 populus Christianus, et maximè hostes
 nostri, in nostris cernerent Catholicis
 Sacerdotibus: Dominum ad nos des-
 scensurum, et errantes oues in vnum o-
 uile Petri reducturum, flagellâq; sua as-
 spera à nobis auersurum, possemus no-
 bis polliceri. Descende igitur, mi Do-
 mine: descende ad nos, Domine noster
 IESV Christe; priusquam nos miseri
 peccato=

catio.

ORATIO.

peccatores moriamur; ad viuificandum
nos, tu (quæsumus) descende: ac nostra
simul consilia, easq; nostras Synodos,
ad tui sancti nominis gloriam, Ec-
clesiæ tuæ ædificationem, nos-
trámq; deinceps salutem, be-
nignus conuerte;

Amen.

ECCLESIAE AD CHRIS-
tum Precatio.

*Tu descende prius, clemens & dulcis IESU,
Morte mala prauus quàm moriatur homo.*

NISSAE EXCVDE.

bat Iohannes Cruciger,
Anno Salutis nostræ ;

M. D. LXIIII.

